

VIHREÄ VALO

..voi tarkoittaa mitä tahansa: Se on katse tulevaisuuteen. Se on optinen harha. Se on ideologia.

Kun Vihreä Sivistysliitto päätti rakentaa Vihreän kulttuuripäivänsä yhteyteen näyttelyn, jonka otsikko on Vihreä valo, se antoi taiteilijoille varsin vapaat kädet. Dulun taiteilijaseuran jäsenille suunnatussa näyttelykutsussa viitattiin teemaan, mutta ei rajoitettu ilmaisuja tarkemmin.

Jäsenet saivat tarjota teoksia näyttelyyn, jonka allekirjoittanut jurytti. Isosta tarjonnasta oli kohtuullisen helppo koota kokonaisuus määritellyn otsikon alle.

Taide sinänsä on moneen muuhun ihmisen aktiviteettiin rinnastettuna ekologinen tapa käyttää aikaa. Kuvataide ja kulttuuri yleensä ovat monessa suhteessa kestävästä kuluttamisesta, vaikka kuljetuksiin ja materiaaleihin toki pitäisi kiinnittää nykyistä enemmän huomiota.

Vihreä valo -näyttelyssä teema näyttäytyy hyvin monella tapaa. Teosten raaka-aineeksi on valikoitunut kierrätysmateriaaleja, luonnonkasveja ja esimerkiksi kotimaista puuta, kuten Vision kulttuuripalkinnon saaneen Kari Södön teoksissa. Aiheena toistuu muun muassa ihmisen ja eläimen suhde sekä maiseman murros ilmastonmuutoksen myötä.

Näyttelyn otsikko tarjoaa yhden mahdollisen tavan katsoa teoksia, mutta teokset pärjäävät omillaan. Tulkinta on vapaa, ja sitä vapauttwa katsojan on syytä käyttää.

Mänttä, elokuussa 2009

Veikko Halmetoja
Kuvataidekriitikko, Vihreä valo -näyttelyn juryttäjä

*Kari Södö: Strange Fruit. Taustalla Kaarina Kuusisto-Lukkarin teoksia.
(kuvaaja: Jaakko Hiltunen)*

*Anni Rapinoja: Tulevaisuuskengät.
(kuvaaja: Jouni Vauhkonen)*

Kirsi Tervo: Läpi historian ja takaisin I. (kuvaaja: Jaakko Hiltunen)